

ANTIFA THRASH

ΤΕΥΧΟΣ 5
ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2014
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Μήπως νομίζετε ότι ζούμε ακόμα στην εποχή του Κράτος-Πατέρα και θα παζαρεύετε έχοντας την υποστήριξη της Μαμάς-Αριστεράς;

ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ ΧΕΡΙ ΜΕ ΧΕΡΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ

FALLOUT
ΑΥΤΟΝΟΜΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: pmaa_alex@yahoo.gr

ΠΑΛΙΟΤΕΡΑ ΤΕΥΧΗ: https://madmarx.espiv.net/antifa_thrash.htm

μεγάλη χαρά και ικανοποίηση ακούσαμε να εκφράζει ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου σε άλλο συνδικαλιστοκηφίνα μετά το τέλος της πορείας της 17 Νοέμβρη. Κανονίζοντας με συντρόφους το πού θα πάμε για μπύρα όταν επιτέλους τέλειωσε η αγγαρεία της πιο βαρετής πορείας έβερ, τα μέλη του *antifa thrash* που είχαμε βρεθεί ινκόγκνιτο μέσα στο μπλοκ των αντιεξουσιαστών, αναρωτηθήκαμε τα εξής:

- 1) τι είναι το Εργατικό Κέντρο που χάρη στην παρουσία μας η διοίκησή του είδε χαρά στα σκέλια της;**
- 2) τι περιμένουμε από την Κυβέρνηση-της-Αριστεράς που διαλαλούσαν από τα μεγάφωνα οι τύποι που προχωρούσαν πριν από εμάς;**
- 3) τι σημαίνει επέτειος 17 Νοέμβρη; επέτειος γενικά; απεργία ΓΣΕΕ;**

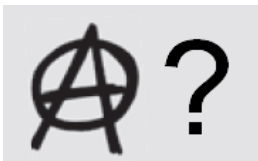
Σιγά τις φιλοσοφικές ερωτήσεις. Ας τις απαντήσουμε όμως για να τσεκάρουμε αν συμβαδίζουμε με τους αναγνώστες μας:

1) Το Εργατικό Κέντρο είναι ένα από τα απομεινάρια της εποχής που έμεινε να ονομάζεται μεταπολίτευση. Σε όλη τη διάρκεια αυτής της ένδοξης περιόδου ο επίσημος συνδικαλισμός υπάρχει για να κρατάει ευχαριστημένους τους "κανονικούς" εργαζόμενους με επιδόματα, άδειες, ασφάλιση κλπ ώστε να μπορούν τα αφεντικά ανενόχλητα να ξεζουμίζουν τους μετανάστες, όσους δουλεύουν μαύρα και όσους νεαρούς και νεαρές κάνουν κάθε λογής επαγγελματική εκπαίδευση/πρακτική/τζάμπα δουλειά. Δυστυχώς η μεταπολίτευση μας τέλειωσε και μαζί της κι η πολυτέλεια του κράτους να μοιράζει προνόμια και λεφτά, οπότε η πρώτη κατηγορία εργατών (άσχετα με τη γνώμη που έχουν για τον εαυτό τους) όσο πάει πέφτει στην κατάσταση της δεύτερης κατηγορίας και οι συνδικαλιστές όλο αγωνία ψάχνουν τρόπους να δικαιολογήσουν την ύπαρξή τους.

Καταπληκτική αφίσα για το ίδιο θέμα (που τα λέει και πιο οργανωμένα) είχε κυκλοφορήσει μετά την πρωτομαγιά η Αυτόνομη Πολιτική Ομάδα Fallout. Τα ελεεινά τεχνικά μας μέσα δεν επιτρέπουν να την ανατυπώσουμε εδώ και να διαβάζεται κιόλας, αλλά υπάρχει στο <https://madmarx.espio.net/fallout.htm>

2) Η επόμενη συριζοκυβέρνηση δε θα εγκατασταθεί πάνω στα σύννεφα. Θα αναλάβει τη διαχείριση του ίδιου ελληνικού κράτους που υπάρχει σήμερα, με τους ίδιους στόχους και λειτουργίες που έχει και σήμερα. Από τα πρώτα που μας έρχονται στο μυαλό για αυτό το κράτος είναι ότι βγάζει το ψωμί του από στρατόπεδα συγκέντρωσης και επίσης ότι φοβάει να εμπλακεί σε πόλεμο σαν ρεαλιστική διέξοδο για να βγει από την οικονομική κρίση. Η αλλαγή του κόμματος που κυβερνάει έχει σημασία μόνο για τα στελέχη αυτού του κόμματος που θα βρεθούν πιο κοντά στα ωφέλη από αυτά τα κόλπα (όχι ότι μέχρι τώρα η αριστερά ήταν στην απ'έξω).

3) Ότι και να ήταν στα αλήθεια η πραγματική εξέγερση του Πολυτεχνείου, η επέτειός της και κάθε επέτειος, ή θα είναι μέρος της επόμενης εξέγερσης ή θα είναι κόλπο των αφεντικών για την αποφυγή της. Στην περίπτωση μας είναι μάλλον το δεύτερο αφού εδώ και δεκαετίες χρησιμεύει μόνο στο να βγαίνουν οι στελεχόσαυροι του πασοκ και να περηφανεύονται ότι «ήταν εκεί», ή κάπου κατακεί. Ακόμα χειρότερα, σε λίγες μέρες διάφορα κόμματα και κομματάκια της αριστεράς θα διοργανώσουν “εκδηλώσεις μνήμης” όπου θα καταγγέλουν την αστυνομική αυθαιρεσία που έφαγε το 15χρονο Αλέξη και θα υπόσχονται να εκπαιδεύουν καλύτερα τους μπάτσους όταν γίνουν κυβέρνηση. Ενδιάμεσα η γσεε (το ψοφίμι της μεταπολίτευσης που λέγαμε) διοργανώνει γενική απεργία, αλλά οι μόνοι που έχουν την πολυτέλεια να συμμετέχουν είναι άνεργοι και συνταξιούχοι.

Τίποτα παράξενο μέχρι εδώ, οι επίσημοι συνδικαλιστές και η καθεστωτική αριστερά είναι απέναντί μας και κάνουν τη δουλειά που τους αναλογεί σαν μέρος του

καπιταλιστικού κράτους και του εθνικού κορμού που είναι. Αυτό που μας κάνει εντύπωση είναι οι αναρχικοί που ακολουθούν σαν πτωχοί συγγενείς, λειτουργώντας σαν άλλο ένα μικρό κόμμα της αριστεράς.

Δυσκολευόμαστε να καταλάβουμε πώς γίνεται να είναι κανείς ενάντια στο κράτος και παρόλα αυτά να συνεργάζεται με ένα μεγάλο κομμάτι του ίδιου κράτους (έστω και το αριστερό). Φαίνεται πολύ περίεργο να προσπαθεί κανείς να πολεμήσει τα αφεντικά συμμαχώντας με αυτούς που έχουν πάρει εργολαβία να μας πείσουν να μην τα πολεμήσουμε (εμφανίζοντας σαν κοινό εχθρό το δντ, τους γερμανούς, τους τούρκους, τους γαλάτες).

Μέσα από αυτό το έντυπο προσπαθούμε να μιλήσουμε σαν εργάτες, σαν άνεργοι, σαν αυριανοί εργάτες και άνεργοι, σαν αυτό που είμαστε. Ψάχνουμε νέους τρόπους να εκφραστούμε έξω από ιδεολογίες και αποτυχημένες συνταγές του παρελθόντος (όπως το “να γίνουμε πολλοί”, “οι αριστεροί είναι φίλοι μας”, “και το αφεντικό μου τραβάει ζόρια” κλπ). Αυτή η άρνηση δεν είναι παραξενιά αλλά χτίσιμο της συνείδησης του ποιοί είναι μαζί μας και ποιοί απέναντι, άσχετα αν αυτοί είναι απατεώνες ή απλοί αυταπατεώνες.

Αν γράφουμε εδώ κάτι που σου φαίνεται ενδιαφέρον ή σωστό ή σχεδόν σωστό, μη ντραπείς να μας το πεις στο pmaa_alex@yahoo.gr ή κατάφατσα.

Έλα να οργανωθούμε ντάρλινγκ!

